

Det er også vigtigt, at man effektiviserer anvendelsen af offentlige midler. Bekæmpelse af spild og korrupsion vil i sig selv kunne frigøre mange penge til social udvikling.

Regeringen agter at gå ind i opfølgingsarbejdet på tre fronter: i vores egen socialpolitik, i udviklings samarbejdet med udviklingslandene og i arbejdet i de internationale organisationer, først og fremmest FN.

Det er næppe at forvente, at det, der kan vedtages enstemmigt på verdensplan på et følsomt område som social udvikling, direkte skulle kræve omlægninger i dansk social- eller udviklingspolitik. Det må formodes, at vi allerede nu opfylder forpligtelserne. Dette skal ikke blive en sovepude for os. Vi må selvfølgelig hele tiden se på, hvad vi kan gøre bedre.

Den danske velfærdsmodel er på mange måder enestående. Alle får økonomisk sikring og tilbud om hjælp i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed og alderdom og uanset indkomst og tilknytning til arbejdsmarkedet. Der garanteres borgerne et livsgrundlag ved mistet arbejde, i tilfælde af sygdom og i deres alderdom.

Fremtidens danske velfærdsmodel kræver omstilling og nytænkning. Vi må skabe en ny balance mellem fællesskabet og den enkelte. Vi må undgå, at flere og flere af de svageste i samfundet bliver socialt udstødt og hægtet af.

I løbet af forhandlingsprocessen frem til topmødet er der vokset en fælles erkendelse frem af, at fattigdom og marginalisering af svage grupper ikke kun er problemer, der findes i ulandene. Selv i de rigeste samfund findes der rester af dyb, relativ fattigdom, som ikke ser ud til at forsvinde.

Ligeledes står det klart, at beskæftigelsesproblemer heller ikke er noget, vi har fundet en løsning på med den måde, vi har organiseret os på i de rige lande. Vi har også disse problemer i Danmark.

Vi må derfor fortsætte og forstærke indsatsen for at standse udstødelserprocessen dels gennem en række nye aktiverings- og uddannelses-tilbud, dels ved en forstærket indsats over for de hjemløse samt et tilbud i øvrigt, der henvender sig til disse grupper. Regeringens udspil til en særlig uddannelsesindsats for de læsesvage grupper af voksne er et eksempel herpå.

Det økonomiske opsving, vi oplever for øjeblikket, skal bruges til at udjævne forskelle, ikke til at flere og flere får det bedre, mens et voksende mindretal ikke får gavn af opsvinget.

Virksomhederne må påtage sig et større socialt ansvar. Der er et bredt behov for at finde løsninger, hvor virksomhederne og medarbejderne som led i en samlet fornyelse af velfærds-samfundet kan tage et større ansvar for at integrere svage grupper i og uden for virksomhederne. Arbejdspladserne har naturlige forudsætninger for at bidrage til dette.

Arbejdslivet spiller en afgørende rolle i samfundslivet som ramme for fællesskab og integration. Tidlig indsats og forebyggelse kan ofte gribes mere effektivt an på arbejdspladsen. Spørgsmålet om virksomhedernes sociale ansvar vil i øvrigt på dansk initiativ blive genstand for behandling på et seminar under topmødet.

I vort samarbejde med udviklingslandene vil fattigdomsbekæmpelse fortsat udgøre det fundamentale princip. Det blev understreget i strategien for »Dansk udviklingsbistand frem mod år 2000«, som regeringen fremlagde i Folketinget i marts sidste år. Den efterfølgende debat viste bred politisk enighed om denne strategi.

Konkret vil bekæmpelse af fattigdom finde sted gennem valget af programsamarbejdslande. Fortrinsstillingen tilkommer de fattigste lande med særligt hensyn til den alvorlige situation for landene i Afrika syd for Sahara.

Gennem valget af bistandsformer og -sektorer lægges der særlig vægt på bistand til at fremme den økonomiske vækst. Vækst er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for at forbedre levevilkårene for de fattigste grupper. Der må samtidig gøres en særlig indsats til imødekomelse af de fattigste befolkningsgruppers helt elementære behov.

I programsamarbejdslandene vil den konkrete udmøntning af målsætningen om bekæmpelsen af fattigdom ske i forbindelse med udarbejdelse af landestrategier for den danske statslige bilaterale bistand til de enkelte programsamarbejdslande. Landestrategierne vil fremtidig bl.a. skulle indeholde en analyse af fattigdomssituationen i de enkelte lande. Samtidig vil de enkelte bistandsaktiviteter skulle vurderes i forhold til fattigdomsmålsætningen.

Endelig vil jeg gerne nævne, at regeringen i næste folketingsår vil fremlægge en redegørelse til Folketinget om, hvordan vi mere systematisk sikrer en tværgående adgang til operationalisering af målsætningen om bekæmpelse af fattigdom gennem en ajourføring af de eksisterende retningslinjer for forberedelse og gennemførelse af projekter og programmer.